

DE SPIEGEL

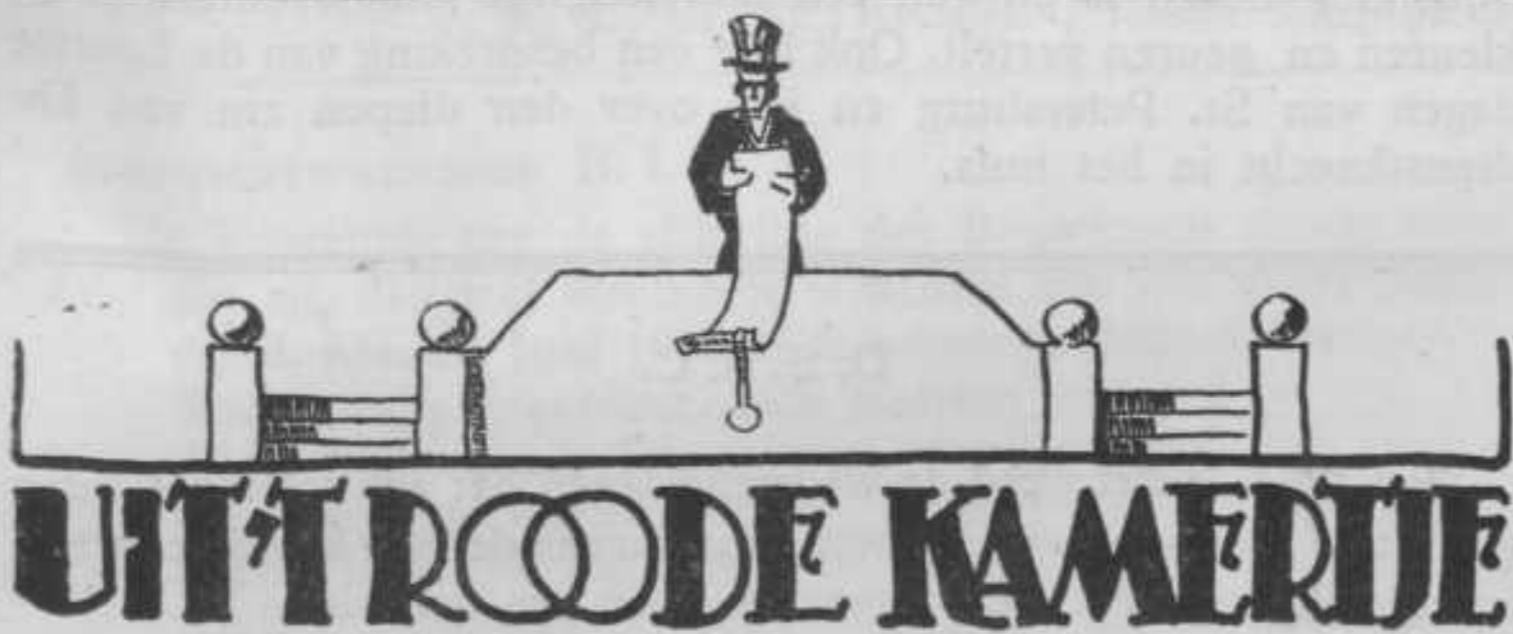
OFFICIEEL ORGAAN VAN HET DELFTSCH STUDENTENCORPS
EN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN

REDACTIE: HOOFDREDACTEUR: J. M. LEDEBOER; THESAURIER: J. L. POELHEKKE;
REDACTEURS: O. W. P. MOHR, J. D. BANTING, F. I. L. SCHÖNFELD, G. L. BLOKHUIS, A. A. VAN AMMERS
VERSCHIJNT DES VRIJDAGS, BEHALVE IN DE VACANTIËN. — DE JAARGANG LOOPT VAN SEPTEMBER
TOT SEPTEMBER. — ABONNEMENT VOOR NIET-LEDEN V/H D.S.C. f4.50 PER JAAR. — LOSSE NUMMERS f0.25
ADVERTENTIËN PER GALJARDREGEL 12½ CENT.

UITGAVE EN ADMINISTRATIE: W. D. MEINEMA - DRUKKER-UITGEVER - HIPPOLYTUSBUURT 6 - DELFT.
5e JAARGANG ————— DINSDAG 26 MAART 1929 ————— 8 BLZ. No. 24

REDACTIONEEL

Dit is het laatste nummer vóór de Paaschvacantie.

Nadruk, geheel of gedeeltelijk, verboden.

BEZWAREN VAN DEN SENAAAT VAN HET DELFTSCH STUDENTEN CORPS TEGEN DE BESTAANDE STUDIËREGELING AAN DE T. H.

Inleiding.

De Senaat van het Delftsch Studenten Corps heeft gemeend, gehoord de steeds toenemende protesten en gezien de lange tijd die reeds aan deze regeling is gelaten om zijn bestaansrecht te bewijzen, zijn stem tegen de bestaande studieregeling aan de T. H. te moeten laten hooren.

Waar het D. S. C. nog steeds moet worden beschouwd als dat breede bestanddeel van de studentenmaatschappij, dat naast de technisch-wetenschappelijke opleiding de algemeene ontwikkeling en persoonlijkheidsvorming als onmisbaar stelt, maar bovenal de eenige mogelijkheid biedt om deze laatste eigenschappen op breede schaal aan te kweeken, hetgeen zoowel van de zijde der professoren als van die der industrie wordt bevestigd, en waar het D. S. C. en zijn leden de gevolgen van de tegenwoordige studieregeling in nog sterker mate ondervinden als andere ingeschrevenen aan de T. H., acht de Senaat van het D. S. C. steunende op de Corpswet, op de historie van het Corps, en in laatste instantie op de moeie van de Corpsvergadering van 4 Maart 1927, het zijn plicht, zijn bezwaren tegen de bestaande studieregeling onder de aandacht van den Senaat der T. H. te brengen en een weg te wijzen, die volgens de meening der studenten tot betere toestanden zou kunnen leiden.

In de eerste plaats meent de Senaat van het D. S. C. uitdrukkelijk te mogen constateeren:

a. dat de, in 1924 ingevoerde studieregeling heeft gefaald in zooverre zij beoogde te bereiken het terugbrengen van de gemiddelde studieduur van bijna zeven jaar tot de, zoowel door de industrie als door de studenten gewenschte, en door de T. H. officieel voorgeschreven vijf jaar.

b. dat deze regeling het systematisch repeteeren in de hand heeft gewerkt.

c. dat deze regeling tot het onvoldoend voorbereid afleggen van examens aanleiding geeft.

Toelichting.

a. Betreffende dit, door een ieder te constateeren feit wensch de Senaat allereerst den nadruk te leggen op den betrekkelijk geringen invloed die een examenregeling, zoolang die niet op een volkomen schoolsche studieregeling berust, op den studieduur kan hebben. De Senaat is van oordeel, dat slechts door verandering van de hoeveelheid of de groepeerings van de stof, een ingrijpende wijziging in den gemiddelden studieduur kan worden teweeg gebracht. Hoewel zich zeer wel bewust dat nòch het oordeel over de hoeveelheid stof, nòch dat over de groepeerings ervan tot de competentie van den Senaat van het D. S. C. behooren, veroorlooft de Senaat zich te wijzen op het door een ieder te constateeren feit dat door het meerendeel der studenten de kennis der wiskunde op een andere wijze wordt verkregen dan volgens het programma der T. H., zonder dat dit repeteeren een nadeeligen invloed heeft op de examenresultaten, zonder dat de studenten daarvan bij hun verdere studie eenig nadeel ondervinden, en zonder dat de industrie zich ooit over een gemis aan wiskundige kennis heeft beklagd. Dit voorbeeld staat niet alleen en is van te interne aard, dan dat de Senaat van het D. S. C. hierop een conclusie wil trekken. Wel echter meent de Senaat van het D. S. C. te mogen aandringen op een oplossing van het vraagstuk der studieduur aan de T. H. Reden waarom hij voorstelt dat voor elke studierichting van het programma der T. H., een afzonderlijk onderzoek worde ingesteld naar de waarde en grootte der verschillende vakken en op grond hiervan de studieduur van elk dezer studierichtingen afzonderlijk worde vastgesteld.

De mogelijkheid zou dan o. a. onder oogen kunnen gezien worden, of een indeeling der studierichtingen, zooals bij de universiteiten het geval is (faculteiten, waarvan men gedurende zijn heele studie deel uitmaakt) een gunstigen invloed zou hebben.

Gaarne zou de Senaat dit onderzoek uitgevoerd zien door een commissie uit alle belanghebbenden (professoren, industrieelen, studenten).

De Senaat van het D. S. C. wensch uitdrukkelijk vast te stellen, dat dit slechts voorstellen zijn, gedaan uit liefde voor de studie aan de T. H. Het is geenszins de bedoeling zich ongepast in de interne regeling der T. H. te mengen.

b. Door economische noodzaak wordt de student gedwongen jaarlijks het voor hem vastgestelde examen met goed gevolg af te leggen, waarbij nog valt op te merken, dat het inhalen van verloren tijd door het combineeren van twee examens door de hoogleraren niet gewenscht wordt geacht. Het groote gevaar om bij zakken een geheel jaar te verliezen, gecombineerd met een op zijn minst genomen welbeladen studieprogramma, brengt mee, dat de student moet trachten zich vóór alles en op welke wijze ook, van den gunstigen uitslag zeker te stellen. De logische consequentie hiervan is, gelijk duidelijk uit de praktijk blijkt, dat door het meerendeel der studenten vooral bij de propaedeuse systematisch van het begin tot het einde van het cursusjaar wordt gerepeteerd. De Senaat voelt als een groot gevaar voor de kwaliteit der ingenieursopleiding, dat velen er al licht toe zullen komen uit gewoonte ook vakken te repeteeren, die hiervoor door hun karakter geheel niet in aanmerking komen.

c. De kans om een geheel jaar te zien verloren gaan, noodzaakt den student om, ook al is hij niet voldoende voorbereid, te trachten het examen met goed gevolg af te leggen. Als de principieel

meest juiste oplossing voor het probleem, dat hierdoor ontstaan is, ziet de Senaat van het D. S. C. de instelling van tentamens zooals die aan alle universiteiten worden afgenomen. Mocht echter de T. H. van oordeel zijn, dat ondanks de groote vernieuwing van het, aantal studenten van 2434 in 1920/21 tot 1477 op 1 December 1928 het practisch niet uitvoerbaar is, tentamens af te nemen, zoo stelt de Senaat van het D. S. C. zich de volgende examenregeling als een groote vooruitgang voor: elk jaar wordt voor en na de groote vakantie examens afgenomen; bij onvoldoend afgelegd examens wordt een termijn vastgesteld binnen welke men het examen niet opnieuw mag afleggen. Wordt deze termijn op drie maanden gesteld, dan behoeft men het reeds behaalde deel niet over te doen; wordt daarentegen deze termijn op een jaar gesteld, subs. op negen maanden wanneer het examen in September begonnen is, dan doet men het geheele examen over. Bij deze regeling blijft het totaal aantal examens per jaar vrijwel gelijk, terwijl zij niet het onvoorbereid examendoen in de hand werkt, maar tegenwerkt. Hoewel de Senaat van oordeel is dat slechts door het onder sub a genoemde een werkelijke verkorting van de studieduur te bereiken valt, meent hij dat door invoering van een examenregeling als boven genoemd, de vreugde die de studenten in hunne studie scheppen weer aanmerkelijk zou toenemen, hetgeen het kwalitatief rendement der T. H. zeker ten goede zou komen.

VEREENIGINGEN

ODIN.

Maandag 4 Maart voor de jongere en Woensdag 6 Maart voor de oudere schermers, vonden de onderlinge wedstrijden op sabel plaats in welke laatste wedstrijd de eerste en de tweede prijswinnaar van de jongerenwedstrijd meedongen. Bij de laatstgenoemde kamp viel het gunstige peil op dat de instructeur Schellevis na een zoo korte tijd van oefening, velen reeds had weten bij te brengen. De uitslag was:

1. Fz. L. Göllner.
2. J. C. d'Arnaud Gerkens.

Gezien het aantal deelnemers aan de ouderen-wedstrijd in verband met de beperkte tijd, stelde zulks de noodzakelijkheid in 2 poules te trekken, waaruit een finale van 4 gevormd werd, doordien uit poule 1 overgingen

1. H. C. Zeeven.
2. G. F. Eilbracht.

en uit poule 2:

1. J. J. Slis.
2. Fz. L. Göllner.

De eindstrijd kreeg een uitermate spannend verloop. Aangezien de heeren Eilbracht, Slis en Zeeven allen slechts 1 verliespartij geboekt hadden, was reglementair aangewezen om een herhaalde strijd hier de voorrang te doen bepalen. De reeds ver gevorderde tijd stond zulks evenwel in de weg, waarop de maatstaf aangelegd werd naar het aantal ontvangen treffers, waarmee de uitslag als volgt verluidde:

1. J. J. Slis.
2. G. F. Eilbracht.

De zeer geslaagde borrel aan de haard viel geheel in de lijn als afsluiting van deze enthousiast verlopen wedstrijden.

Dinsdag 26 Maart a.s. zullen op de Societeit de wedstrijden om het Odin-kampioenschap op sabel en degen verschermd worden. Het bestuur rekent op de actieve medewerking van velen teneinde deze strijd een even zoo levendig verloop te waarborgen als de onderlinge voor-wedstrijden.

Na afloop zal er een souper gehouden worden voor leden.

D. S. HOCKEY CLUB.

De Interacademiale hockey-wedstrijden zullen dit jaar door de A. St. H. C. georganiseerd worden en wel op Vrijdag 12 April op de velden bij het nieuwe Stadion te Amsterdam. Het is langzamerhand mos geworden dat Delft aan dit tournooi met minstens twee XI-tallen deelneemt, waarom het Bestuur een ieder opwekt te teekenen op de lijst in de voorzaal. Ook fuif-hockeyers en supporters zijn zeer welkom. Na afloop borrel en diner op de Societeit N. I. A.

Zondag 17 Maart speelde de D.S.H.C. een nog vroolijker wedstrijd dan de eerste maal na de ijsperiode. Met het volgende elftal:

de Kok
van Herwijnen van Doorninck
Ledeboer Heyning v. d. Waals

Westerveld Soengangoessamsi James Houtsma Smits v. Burgst werd tegen H.O.C. III ten strijde getrokken, en nadat deze wedstrijd dank zij schitterend weer en goed werk van keeper de Kok en scheidsrechter Ferman met 3—1 gewonnen was, bleek dat van H.O.C. II, ernstigste pretendent voor het kampioenschap, gewonnen was, hetgeen de vreugde over de overwinning belangrijk verhoogde. Zaterdag 23 Maart werd tegen Victoria II gespeeld, die er, met 4 winstpunten, even slecht voor stonden als de D.S.H.C..

Deze wedstrijd werd wederom gewonnen (3—0), zoodat de onderste plaats voor eenigen tijd verlaten is.

Wij ontvingen deze week tot 16 Maart geen nummer van de *Vox* en onderstellen dat dit ook niet is verschenen.

De nieuwe redacteur van de *P. C.*-redactie, Hein van Wijk, is niet met algemeene instemming ontvangen en ongeveer 35 abonné's geven te kennen, dat zij het abonnement zullen opzeggen. Onder de verschillende rubrieken staan artikelen tegen zijn socialistische schrijverij, die zich hier en daar aan extreem kapitalistische argumenten te buiten gaan. Een bespreking van de film „Napoleon”, iets over het religieus-socialisme, enkele zeer gematigde stukjes van Hein van Wijk en een pers vullen dit belangwekkende nummer.

Met een voornaam artikel over critiek in het algemeen, gevolgd door een bespreking van „de almanakken der andere corpora” opent de *Virtus* Onze almanak wordt met bijzondere waardeering vermeld, zoodat de schrijver zich, sprekende over de andere almanakken — behalve de Leidsche, die buiten beschouwing blijft — verleiden laat tot deze zinsnede: „... hoe vaal, hoe droevig-cliché is het meeste, vergeleken bij den Delftschen almanak.” „Worstelaartjes” wordt het beste verhaal genoemd. Naast een helder stukje proza „Buiten” een weloverwogen bespreking van de „Laatste dagen van St. Petersburg” en van de 6e matinée van de filmliga.

Ook de *Clercke* komt met een typisch nummer uit. Een stuntelig stukje van de *Lustrum Cie*, hoe zij tot haar keuze „Antigone” kwam. Daarna nog een oppervlakkig overzicht over het openluchtspel, dat er op neer komt, dat herhaaldelijk op het „fiasco” van D 16 M. M. wordt gewezen en wil dat Groningen „een meer veilige weg” in zal slaan. Een meisjes-studente waagde zich in enkele artikelen aan beschouwingen omtrent de roeping der vrouw en bewaarde niet steeds een kiesche toon. Zij wordt nu vaderlijk-vermanend toegesproken, in een branie-achtige brief, die evenmin bijzonder kiesch is en van een onbelangrijk jeugdavuontuurtje in kleuren en geuren vertelt. Ook hier een bespreking van de Laatste dagen van St. Petersburg en iets over den diepen zin van De dienstknecht in het huis.

D. S. S. C.

Den 12en Maart werd de wedstrijd tegen het achtstal van Leiden gespeeld. Met 5—3 werd gewonnen; daarmee is 't kampioenschap van de interacademiale competitie door ons behaald.

De Zilveren Raadsheer komt nu voor een jaar in ons bezit.

STUDENTEN CAROUSSEL VEREENIGING TE DELFT.

Das Paradies der Erde,
Liegt auf dem Rücken der Pferde!
(Mirza Schaffy).

Juist toen eenige leden der S. C. V. tot ons gekomen waren met klachten over duizelingen, die volgens hen te wijten waren aan het manegerijden en de daarmee gepaard gaande volté's, en wij dientengevolge zwanger gingen van voorstellen tot het houden van grootsche terreinritten en jachten, al dan niet achter de honden, mochten wij een verzoek ontvangen om propaganda te maken binnen de S. C. V. voor een

Raid Hippique International à travers l'Europe die onze stoutste plannen bleek te verwezenlijken.

„Qu'y a-t-il en effet de plus agréable que de parcourir sur une bonne monture à allure régulière, toutes les contrées de France, de Belgique, d'Allemagne, de Tchéco-Slovaquie, d'Autriche et d'Italie”

Immers: „Les charmantes amazones et les galants cavaliers seront émerveillés par toutes les beautés qui se présenteront à eux.”

En mochten deze sensaties u geen algeheele voldoening schenken, welnu, men zal er voor zorgen „de choisir les routes les plus pittoresques et les plus intéressantes, spécialement quand on traversera les régions qui furent le théâtre de la Grande Guerre Européenne.”

En dan! „Messieurs les Adhérents, Cavaliers ou Amazones qui désirent amener leur palefrenier”

Kortom een uitgezochte gelegenheid voor jongelui die een zekere mate van welstand genieten om hun vakantie (van 1 Juni tot 1 September) op sportieve wijze in net gezelschap door te brengen.

De kosten zijn betrekkelijk gering te noemen: 300 francs per dag per persoon, zonder wijn.

Vermelden wij nog dat de cavalcade op 11 Juni Delft zal passeeren en op 19 Juli zich zal bevinden tusschen Moravske-Budejovice en Znojmo.

Nadere inlichtingen bij

HET BESTUUR DER S. C. V.

TECHN. HOOGESCHOOL

De Rector Magnificus brengt in herinnering dat overeenkomstig art. 28 van het Reglement voor de Technische Hoogeschool vastgesteld bij Koninklijk Besluit van 24 Juni 1905, Stbl. No. 215, de Paaschvacantie zal aanvangen na afloop der namiddaglessen op Woensdag 27 Maart 1929.

De lessen zullen op Donderdag 11 April 1929 worden hervat.

Op Vrijdag 22 Maart a.s. zijn aan de Technische Hoogeschool wegens de diësviering van het Delftsch Studentencorps, geen andere colleges gegeven dan die van den hoogleeraar Dr. J. H. Valckenier Kips.

Private Promotie.

Ter verkrijging van den graad van doctor in de technische wetenschap zal de heer Henri Louis Joseph Zermatten, Mijningenieur, op Woensdag den 27sten Maart 1929, des namiddags van drie tot vier uur, in de vergaderzaal van den Senaat, Oude Delft No. 118, tegenover eene commissie uit den Senaat der Technische Hoogeschool, een proefschrift en stellingen verdedigen, beide goedgekeurd door den Promotor Prof. dr. J. M. Burgers.

De titel van het proefschrift is: „Geologische onderzoekingen in de Randzone van het venster der Sierra-Nevada (Spanje)”,
T. K. L. SLUYTERMAN, Rector Magnificus.

Ingenieurs-examen B. I.

De Voorzitter van de afdeeling der Bouwkunde maakt bekend, dat zij, die deel wenschen te nemen aan het in de maanden April, Mei en Juni 1929 af te nemen ingenieurs-examen voor Bouwkundig ingenieur, zich daartoe vóór of op den 13den April 1929 schriftelijk moeten aanmelden bij den Secretaris der afdeeling, Oude Delft 89, onder overlegging van de vereischte bewijzen van afgelegde tentamens en voldoende portefeuilles, benevens het bewijs van storting van examengeld.

De Voorzitter voornoemd,
R. L. A. SCHOEMAKER.

Ingenieurs-examen scheikundig ingenieur.

De Voorzitter van de afdeeling der Scheikundige Technologie maakt bekend, dat zij, die deel wenschen te nemen aan het in de maand April 1929 af te nemen ingenieursexamen voor Scheikundig Ingenieur, zich daartoe vóór 1 April 1929 schriftelijk moeten aanmelden bij den Secretaris der Afdeeling, Prof. Ir. P. D. C. Kley, Oude Delft 71.

Dr. Ir. C. J. VAN NIEUWENBURG, Voorzitter.

Prof. Ir. M. J. Granpré Molière maakt bekend, dat hij verhinderd is van Donderdag 11 tot en met Woensdag 24 April 1929 college te geven en oefeningen te leiden.

De promotie tot doctor in de technische wetenschap van den heer Ir. A. Klinkenberg op 18 dezer geschiedde „met lof”.

De Heer G. Glaser, attaché commercial de France te 's-Gravenhage, heeft zich bereid verklaard ook dit jaar zijn medewerking te verlenen, teneinde studenten aan de Technische Hoogeschool, die in de zomervacantie in Frankrijk willen „practisch werken” een plaatsing te bezorgen.

Voor een zoodanige plaatsing komen echter alleen in aanmerking, die studenten welke voldoende kennis bezitten van de Fransche taal en die reeds zijn geslaagd voor het propaedeutisch examen (bouwkundige en mijnbouwkundige studenten, die geslaagd zijn voor het eerste deel van het candidaats-examen).

Teneinde de administratieve werkzaamheden daarbij te vereenvoudigen, moet een verzoek om zulk een plaatsing worden gedaan op een speciaal daarvoor ingericht formulier, dat aan den Heer Glaser moet worden toegezonden. Een duplicaat-formulier moet, op gelijke wijze ingevuld, gezonden worden aan den Rector Magnificus der Technische Hoogeschool.

In vorige jaren hebben enkele studenten van de hun geboden gelegenheid om in Frankrijk practisch te werken op het laatste oogenblik geen gebruik gemaakt. Teneinde dit in het vervolg

te voorkomen wordt op verzoek van den Heer Glaser er speciaal de aandacht op gevestigd, dat zij, die een formulier voor practisch werken in Frankrijk hebben ingevuld, daarmede tevens uitdrukkelijk verklaren, dat zij, behoudens overmacht, werkelijk van de geboden gelegenheid gebruik zullen maken. Exemplaren dezer formulieren zijn verkrijgbaar bij de Administratie der Technische Hoogeschool.
De verzending moet vóór 15 April a.s. zijn geschied.

Men meldt ons, dat slechts ten gevolge van de staking in het kleermakersbedrijf, de professoren niet tijdig in het bezit kwamen van de gele toga's, hun door Sir Henry D. aangeboden, waarop aan de binnenzijde met roode letters het woord Shell, aan de buitenzijde de letters T. H. gebroedeerd waren.

Zooals den lezer bekend zal zijn ontbraken, tot groote teleurstelling en verontwaardiging der gasten aan wie Sir Henry D. een feestmaal in huize Voorhout aanbood, de gebruikelijke aandelen van de Koninklijke Shell onder de borden. Wij zijn zoo gelukkig de oorzaak van deze schijnbare inbreuk op de usances in groot-financieele en commercieele kringen te kunnen publiceeren. Zooals te verwachten was treft Sir Henry geen blaam. Immers, de inhilige kellners, die dit gebruik kenden, hadden de borden van te voren aan den onderkant met lijm besmeerd. Na afloop van den maaltijd raakten de kellners echter bij het verdeelen van de buit, handgemeen, waardoor het geval uitlekte en de aandelen aan de Shell terugkwamen.

Nader vernemen we, dat de directie zich t. g. van deze manipulatie genoopt zag order te geven bij dergelijke gelegenheden de gouden borden te vervangen door bergkristallen.

Onze Twentsche correspondent weet ons te vertellen, dat bij een onderzoek — naar aanleiding der promotieredes ingesteld in de archieven van de lagere school waar de heeren Stork en Van Roijen hun eerste onderwijs genoten — met zekerheid is gebleken, dat eerstgenoemde op zangles steeds nummer één was, terwijl bij gymnastiek en pluimbal daarentegen, juist laatstgenoemde beslist de meerdere bleek.

Ooggetuigen verklaren echter dat promotor en gepromoveerde bij het pinkspel elkanders evenknie waren, hetgeen de goede verstandhouding tusschen beiden tot op heden nog niet geschaad heeft.

Onlangs kwam ons het vorige Zaterdagavondblad van de Delftsche Courant in handen, waarin na de grappen uit het bijblad „de Kikeriki” een zeer bornische bespreking van de laatste uitvoering van het D. S. T. G. onze aandacht trok.

De recensent deelt allereerst mede, dat zijn oordeel over het werk van Evreinoff wat onzeker moet blijven, omdat hij het maar gedeeltelijk heeft verstaan. Even later echter qualificeert hij het werk als „zinledige poespas, zonder zelfbezinning, aesthetisch een onding, met onevenredige proporties, geen tooneel en geen amusementskunst, wel een ledige opdringerige gewichtigdoenerij” en voegt eraan toe „Maar het zal wel als een grap, een mystificatie zijn bedoeld om te zien of het publiek er in zou loopen.”

Niet dat, sinds de incompetent besprekingen van „Palette” en „Inventaris” onze verwachtingen hoog gespannen waren. Maar een dergelijke onbevoegdheid hadden we toch niet durven veronderstellen bij de reporter van de Delftsche Courant, die zich later ontpopte als de hoofdredacteur zelve en die bij een onderhoud als zijn meening te kennen gaf, dat het zéér goed mogelijk was over een stuk te oordeelen, waarvan men slechts twee vijfde had verstaan.

Intusschen wordt veel duidelijk, wanneer men weet, dat genoemde recensent in de pauze aan een der toeschouwers vroeg of hij soms wist welk corplid zich achter het pseudoniem „Evreinoff” verschool.

De rest van het onzinnig geschrijf laten we voor wat het is. We raden echter den hoofdredacteur der D. C. in gemoede zich in het vervolg te houden bij het verslaan van brandjes en het redigeeren van de Kikeriki.

S. OLIEMANS
 BUITENWATERSLOOT 23
DELFT
 TELEFOON 1144
HANDEL
 IN
BRANDSTOFFEN

EEN KIKJE
 IN ONZE
 MAGAZIJNEN
 ZAL U NIET
 TELEURSTELLEN

FIRMA C. H. POOT - Woninginrichting - BRAB. TURFMARKT 21-23

H. O. SLOK Azn.
 Choorstraat 23 - Tel. 1116
 Oosteinde 25

De Geldersche winkel
 levert u zeer fijne
 kwaliteiten ! ! ! !

Fijne vleeschwaren, Roomboter
 Melange - Kaas - Eieren en
 Comestibles voor zeer billijke
 prijzen.

Omzet groot, minimum
 winstmarge, bovendien alles
 steeds versch!

BELEEFD AANBEVELEND

LATELIER
ODDIK
 VOOR FOTO'S

VLAMING/TR.50
 TEL.1060

RALEIGH
 VANAF £ 575

MARTENS & ZOON
 OUDE DELFT 176 - TELEFOON 958

Sigarenmagazijn
't Prinsenhof
 Oude Delft 105
 TELEFOON No. 585

GERENOMMEERDE
SIGAREN EN
SIGARETTEN
 - MERKEN -
 Indische Sigaretten
 H. D. Mac Gillavry

Het Adres
 voor import sigaren
Henry Clay - Bock

RUKKERIJ
 HIPPOLYTUSBUURT 6

L. D. MEINEMA

CONVOCATIES VOOR
 STUDENTENVEREENIGINGEN IN
 EENIGE UREN GEREED
 TELEFOON 160

J. STOLK
 v. h. Firma L. H. van Dop
 Hippolytusbuurt 10
 Telefoon 159 - Delft

Aardappelen,
 Groenten, Binnen-
 en Buitenlandsche
 Vruchten

Fruitmanden

WILT U VERZEKERD ZIJN

steeds de juiste tijd-aan-
 wijzing te hebben, laat
 dan Uw horloge, klok,
 pendule en alle verdere
 uurwerken vakkundig
 repareren door

Fa. v. d. SCHOOT
 HIPPOLYTUSBUURT 13
 TELEFOON 599

IS DE BESTE
TIJDMETER

Roeloffs Gedipl.
Uurwerkmaker

Spekslagerij
 Oude Kerkstraat 9
 Telefoon 178

Specialiteit in fijne
VLEESCHWAREN
OPGERICHT 1863

1e KLAS ZAAK HIER
 TER STEDE.

Aanbevelend,
A. M. STEIJGER.

UW ADRES voor
SIGAREN EN
SIGARETTEN
 is **ALLEEN**

Sigarenmagazijn
ARENA
 Binnenwatersloot 32

Wij noteeren voor onze sigar-
 retten de laagste prijzen.
 Doozen van 50 en 100 stuks
 steeds voorradig.

Import Sigaretten en
 Sigaren uit 1e klas fabrieken
 Uitgebreide
Postzegelhandel.

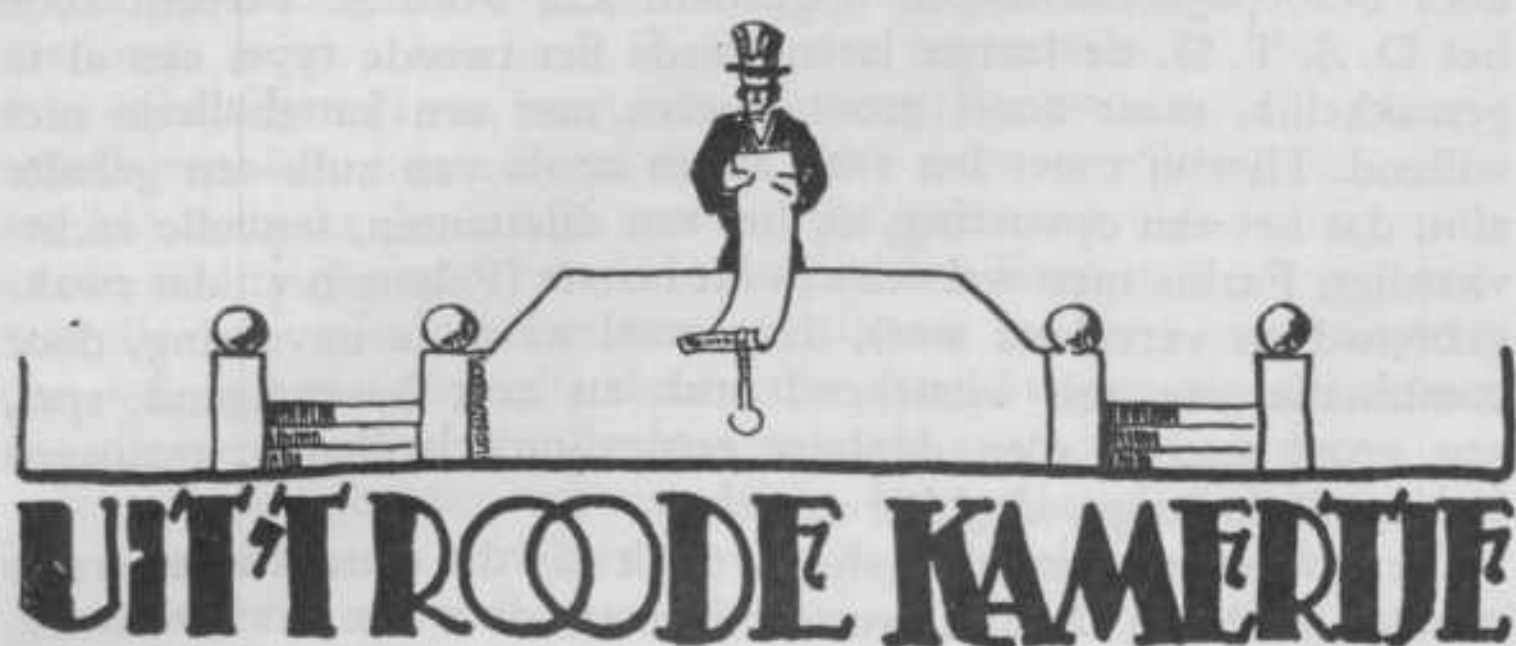

Jets goeds spreekt voor zich zelf, behoeft geen aanbeveling!

N.V. HEES & CO DELFT.
 FABR. VAN MUZIEKINSTRUMENTEN

N. VENEMA
 HEEREN- EN DAMES-
 KLEEDERMAKER
 BONTWERKER
 HOOGEWAL 4
 TELEFOON 13126
 DEN HAAG

SPECIALAAL
ENGELSCH
STOFFEN

REDE

UITGESPROKEN DOOR DEN HEER F. PRAKKE, PRESIDENT VAN DEN SENAAAT, TER GELEGENHEID VAN DEN 81STEN DIES NATALIS VAN HET DELFTSCH STUDENTEN CORPS.

Mijne heeren Leden van het Delftsch Studenten Corps.

Bij den aanvang van het 82ste levensjaar van ons Corps, is het mij tegenover den 81-jarige eigenaardig te moede.

Wij zijn hier in onze studententijd als tijdelijke jonge volgelingen om heur vereenigd, die volgens het programma der T. H. vijf jaar bij heur blijven.

De snelheid van ons studentenleven, voelen wij op een avond als dezen sterk. Meer dan op andere tijden beseffen wij de noodzakelijkheid van bezinning, het zich stellen boven het Corpsleven om perspectieven te kunnen wijzen voor de toekomst.

Daarom is het, dat ik een oogenblik, als jong volgeling de één en tachtig jarige wil beschouwen.

Voordien verzoek ik U met mij in stilte te gedenken hen, die ons Corps ontvielen midden in de voorbereiding voor hun levenstaak. De Jonge en Regout, zij laten een plaats in ons midden open die ons van tijd tot tijd met weemoed aan hen doet denken.

Wat ik U zal gaan zeggen over het Corpsleven in zijn verschillende manifestaties gedurende het afgelopen jaar, kunt gij voor een groot deel in de vereenigingsverslagen der Almanak 1929 vinden. Hoewel dit werk opzichzelf reeds hulde brengt aan haar redactie en inzenders, kan ik mij toch voorstellen, dat U in de drie maanden die verlopen zijn sinds haar uitgave, nog niet door alle vereenigingsverslagen hebt kunnen komen. Misschien pleit dit zelfs voor U.

Om mogelijke verwarring te voorkomen, stel ik er prijs op vast te stellen, dat dit beschouwen niet zal gebeuren op grond van de eigenaardige maatstaf, prestige.

U mag het niet van mij en ik niet van U verwachten, te denken, dat men prestige verkrijgt wanneer men waar of niet waar, belachelijk of niet, maar in ieder geval bij elke gelegenheid, die zich voordoet, met de bazuinen der historie van de torens blaast, dat het Corps nog steeds op de eerste plaats staat.

Laten wij liever ook naar het heden zien. Ons Corpsleven was het afgelopen jaar zeer bloeiend. Ik heb werkelijk geen zinloze uitlatingen noodig om U een bloeitoeestand te suggereeren.

Het is onmogelijk over het 81ste jaar van het D. S. C. een blik te werpen zonder dat in de eerste plaats het oog valt op de lustrumviering, zijn voorbereiding, maar ook zijn nazorgen.

Ons Corpsleven heeft zich zoo sterk in het afgelopen jaar geconcentreerd en geëxpandeerd onder den invloed van het lustrumspel en de lustrumfeestviering, dat het niet anders kan, of het XVIe lustrum van het D. S. C. heeft niet alleen naar buiten getoond welk een geweldige krachten er in ons Corpsleven waren, maar ook op het eigen Corpsleven heeft het een bevruchtende en versterkende invloed gehad.

Het was aan één kant jammer, dat de moeilijkheden bij D. 16 M.-M. zoo groot waren en de geest van het spel niet uitbundig was zooals in 1924. Inderdaad wierpen deze factoren een schaduw op de feestviering.

Aan den anderen kant staat echter voor mij een zwaarder wegende factor. Het Corps heeft met zijn onverdeelde keuze voor het spel D. 16 M.-M., bewezen te zijn een Corps van dezen tijd. Het Corpsleven gaf blijk te staan midden in de problemen van de na-oorlogsche tijd en zijn geweldige ontwikkeling der techniek.

Mijne heeren, het was een treffend bewijs van de verjonging die de een en tachtig jarige steeds ondergaan heeft en moet ondergaan, wil zij de unieke en bepalende invloed op het studenten-

leven aan de T. H., behouden. Ons Corps heeft weer eens bewezen niet alleen een uitstekende gezelligheidsvereeniging te zijn, maar ook het centrum van het geestelijk leven onder studenten.

Boven dit alles zweeft hier in deze zaal de Phoenixvogel. Ook dit jaar koesterde zij de Corpsgeest met groote liefde, ja bleek zelfs in staat heur naar de kazerne op de paardenmarkt te volgen met een krachtige wiekslag toen de Corpsgeest naar hoogten van het lustrumspel steeg. Hetgeen een genot was voor de dorstige kelen der vermoeide spelers van D. 16 M.-M.

In het bijzonder wil ik nog de aandacht vestigen op de feestvreugde die hier, dank zij de uitstekende leiding van het Bestuur der Sociëteit, gedurende het geheele Lustrum heerschte. De Phoenix was een waardig middelpunt van ons studentenleven.

Dat Laga in het afgelopen jaar de Varsity niet won, kan door insiders slechts als een uitzondering op een gunstige regel worden beschouwd, die de eentonigheid der overwinningen onderbreekt.

Het was een groote eer voor Laga, dat haar acht Nederland mocht vertegenwoordigen op de Olympische Spelen, zij het dan ook, dat succes uitbleef.

Apollo gaf bewijs van een krachtig vereenigingsleven, toen zij op luisterrijke wijze haar XVIe Lustrum vierde, alsook door haar uitvoering ter gelegenheid van ons Lustrum.

Het Tooneelgezelschap gaf weer eens ondubbelzinnig blijk, van haar streven om moderne kunst ten tooneele te brengen, ondanks alle onvolmaaktheden die hiermede uit den aard der zaak samen moeten gaan. De leiders van het D. S. T. G. wil ik op deze plaats hiervoor mijn hulde betuigen.

Het Corpsorgaan „De Spiegel” heeft zich door een uitstekenden jaargang een belangrijke plaats in het Corpsleven weten te verwerven. In het bijzonder het welverzorgde lustrumnummer dient als één der beste prestaties van de redactie te worden genoemd.

De Stem- en Schouwburgcommissie kweert zich op de bekende correcte wijze van haar plicht.

Eén der belangrijkste gebeurtenissen in ons Corpsleven gedurende de afgelopen jaren is ongetwijfeld de opkomst van Odin. Het is mij een groote vreugde de leiders van deze vereeniging te kunnen complimenteeren met het uitstekende figuur, dat Odin dank zij hun moeite en capaciteiten, zoo juist in Amsterdam heeft geboekt.

Het strekt Vrije Studie en de D. S. A. F. V. zeer tot eer, dat zij in het afgelopen jaar de Filmliga zoo krachtig gesteund hebben. De groote opkomst op de filmavonden bewees welk een belangstelling er in Delft voor de moderne film bestaat. Een belangstelling die zich terecht in de andere Corpora begint te ontwikkelen.

Ook de Studenten Caroussel Vereeniging te Delft bloeide onder den invloed van de lustrumviering en een jong Bestuur op, zoodat deze edele sport zich weer een zekere plaats in het Corpsleven heeft veroverd.

Het vereenigingsleven der sportvereenigingen, uitgezonderd de Tennisclub, die zeer verdienstelijk interacademiale wedstrijden organiseerde, leed zeer sterk door het gebrek aan behoorlijke sportvelden. De door den Senaat ingestelde officieuze commissie maakt reeds eenige vorderingen, zij het dan ook, dat de vorst hen ernstig in de keuze van velden belemmerde.

De motorclub en de Alpenclub onderhielden beide een gezellig en toch sportief vereenigingsleven.

De schaakclub stijgt ook weer in spelpeil.

Ondanks het ijs was de IJclub, waarschijnlijk door de macht der gewoonte, niet in staat de te verwachten onderlinge wedstrijden te organiseren.

Hiermee sluit ik het overzicht van het leven der Corpsvereenigingen. De nieuwe examenregeling ten spijt bleek het mogelijk ze te doen bloeien. Een woord van dank wil ik richten aan allen, die hierdoor het gevaar hebben geloopt een geheel jaar van hun studie te verliezen.

Het is een verheugend feit, dat niet alleen in het Corps maar ook daar buiten bleek in de laatste dagen, dat er een sterk verzet is tegen de regeling van 1924. Er is te veel over gesproken, de laatste dagen in het bijzonder, dan dat ik er nu nog lang over praten wil.

Ik eindig met den wensch, dat tot heil van ons Corps in het bijzonder de volgende diës gevierd moge worden, onder een nieuwe examenregeling, die is gebaseerd op die beginselen, welke bepalend zijn voor academische studie.

Ik verzoek hierop met mij te drinken.

VAN DEN KAPSTOEL

HET EENIG NOODIGE.

D. S. T. G.

Nicolaï Nicolajewitsch Evreinow is één dier ultra-modernen, die weder tot het zeer ouderwetsche naderen. Onder modern wordt in den omgang verstaan een steeds ietwat extravagante originaliteit, in tegenstelling met de weinig origineele, want in den loop der eeuwen verstarde en versufte, conventie. Daargelaten of er niet nog een andere, en betere omschrijving van moderniteit denkbaar is, wij zullen ons aan de verkeersmiddel-definitie houden en een modern schrijver als een schrijver, die op origineele wijze met het oude breekt, zien. Des te origineeler, des te moderner, kan men hier zeggen, en daarom noemden wij Evreinow dan ook ultra-modern, omdat hij het gewaagd heeft, de originaliteit ten top te voeren, door niet origineel te zijn.¹⁾

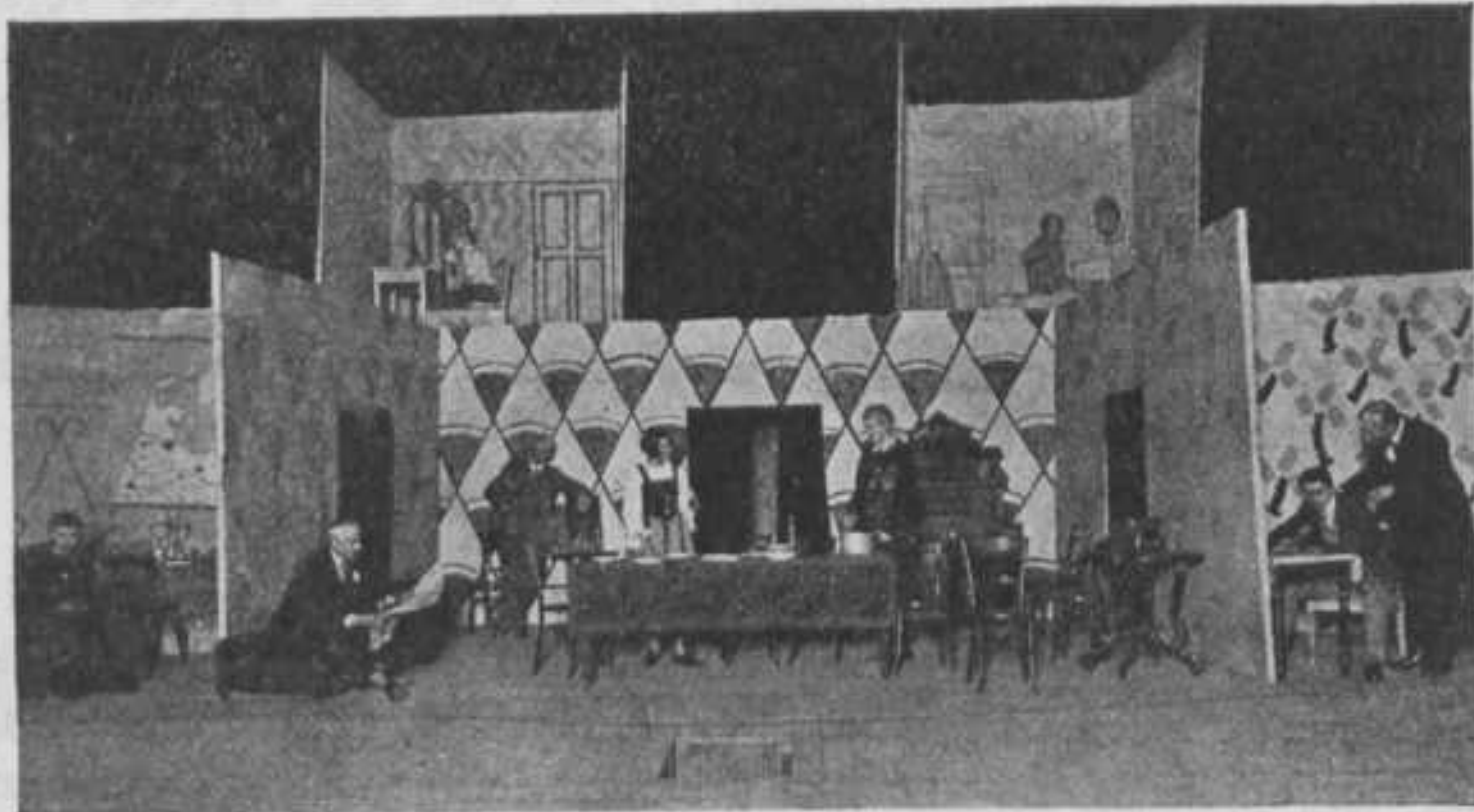
Onmogelijk is het per slot, iets essentieel nieuws te bedenken, omdat de maan reeds Adam en Eva bescheen, toen zij na het gebruik van een appel zaten te minnekozen, en conventioneel — indien men dit althans met burgerlijk indentificeert — is slechts hij, die de waarheden of mogelijkheden des levens op rhetorische wijze belijdt. Zoolang de menschheid bestaat zal het befaamde driehoek-probleem de kiemen voor een groot kunstwerk in zich dragen, daaraan kunnen zelfs geen milliarden gruttersromans, of tooneelstukken, of films ook maar iets veranderen.

Het erkennen van de toch vrij evidente waarheid, dat alles wat onze voorouders ons brachten altijd één goede zijde heeft, zou elken modernen kunstenaar in zijn werk ten goede komen. Nutteloos en steriel is het à priori bestrijden van burgerlijke stellingen, bijzonder vruchtbaar is het pogen van een versleten waarheid of wel-eens-waarheid iets nieuws te maken. Het laatste vinden we bij Evreinow: de idee is oud als Adam, en in het algemeen gesproken typisch burgerlijk. Deze idee is n.l. „Het leven is een schouwtooneel, elk speelt zijn rol en krijgt zijn deel” of zoo iets, één der vele wel-eens-waarheden die gebaarde grutters in de familiekring bij de pons hoofdschuddend verkonden, daarbij bovendien nog riskeerend, dat de versch verloofde kleindochter den man in kwestie in de maag zal porren, al fluisterend: „Opa wordt oud . . .”

Dat Evreinow, die geen grutter is en zelfs in het geheel niet burgerlijk, deze idee met stelligheid aanhangt, is — men kan het met hem eens zijn of niet — een moedige daad. Om van zulk een idéé, waarvan weldenkende menschen à priori „Jasses wat banaal” zullen zeggen, zulk een flonkerend geestig en boeiend spel te schrijven, vereischt bovendien een kunstenaarschap, dat men niet gering moet achten.

In „Het Eenig Noodige” wordt Evreinow's idee — die hij ook in een zeer leesbaar essay heeft ontvouwd — anecdotisch voor het voetlicht gebracht.

Een „Messias”, Dr. Fregoli, koopt drie beroepsacteurs, om in een triest en suf pension in het werkelijke leven te gaan spelen, onder regie van God. En hij bereikt niet alleen, dat de stemming in het pension gansch en al omslaat, maar ook dat de acteurs het werkelijke leven verre gaan prefereren boven de schouwburg, om in te spelen.

Zoolang Evreinow zijn tendentie anecdotisch illustreert, is het stuk een genot om te zien; op slechts enkele momenten (die bij de opvoering van het D. S. T. G. bovendien terecht zeer bekort werden) begaat hij de voor de hand liggende fout, door middel van den toch al ietwat zonderlingen dilettant Dr. Fregoli zijn eigen meeningen uitdrukkelijk aan het publiek te brengen, tot schade der handeling en verzwakking van het geheele stuk.

Hoewel zeker niet gemakkelijk speelbaar, leende dit stuk zich prachtig voor een opvoering van het D. S. T. G., dat voor deze

¹⁾ Reeds vroeger zagen wij dit ergens als hoogtepunt van originaliteit geprezen: wij herinneren ons niet waar.

keuze alleen reeds een compliment verdient. Dilettanten-tooneelgezelschappen kunnen in hoofdzaak kiezen tusschen twee typen van stukken: of het Boulevard-genre, of een z.g. avant-garde stuk, d. w. z. dat het om finantieele of andere redenen niet of nog niet door beroepsgezelschappen opgevoerd kan worden. Terecht koos het D. S. T. G. de laatste jaren steeds het tweede type, een al te gemakkelijk, maar nooit groot, succes met een kattedelletje niet willend. Hierbij moet het stuk alleen reeds van zulk een gehalte zijn, dat het een opvoering, zij het van dilettanten, tenvolle rechtvaardigt. Faalde men wel eens in dit laatste (Palette b.v., dat zwakgebouwd en vervelend was), deze maal werd de opvoering, door combinatie van een uitstekend stuk en zeer bevredigend spel, een groot succes, n'en déplaie eenige onwelwillende, trouwens weinig deskundige, dagblad-critieken.

De opvoering was als geheel, dank zij de concentieuze regie van den heer Van Dalsum, trouw bijgestaan door den heer Defresne, goed en sluitend. Jammer was, dat de spelers soms slecht verstaanbaar waren, een bezwaar dat gemakkelijk te verhelpen ware geweest. Ook was de voorbereidingstijd (dit komt meer voor) blijkbaar iets te kort, daar wij soms den indruk van niet al te groote rolvastheid kregen, terwijl vooral het tweede bedrijf, — in de compositie van het stuk-zelve toch al te lang — in een klaarblijkelijk weinig groot vertrouwen in de bevattelijkheid van het publiek, bepaald te traag werd gespeeld. Grappen, hoe geestig ook, gaan er zelden op vooruit als ze te nadrukkelijk verteld worden. Dan nog gaf het einde, op zichzelf een vondst, bij het gegooi met serpentines en confetti niet die vreugde, welke zoo treffend kan zijn (men denke b.v. aan Der Blaue Vogel), veeleer deed het ietwat gewrongen aan.

Het tweede bedrijf had, zooals te verwachten was, het meeste succes: als bedrijf op zichzelf is het ook vaak van een fijne geestigheid, terwijl het, anders opgevat, zelfs tragisch kan zijn. Ons kon het derde bedrijf het meeste bekoren, het spel was daar haast zonder uitzondering uitstekend, deze acte vormde een gaaf geheel.

Zoo men van een hoofdrol wil spreken, dient men hiertoe Dr. Fregoli te verheffen. De heer Bourdrez was in de eerste acte als waarzegster uitnemend in één woord, doch later hadden wij ons deze figuur imponeerder, centraler gedacht. Met name in de tweede en derde acte, waar zijn tekst vrij gewoontjes is, hadden dictie en accent ons toch onophoudelijk de suggestie moeten geven: „dit is de man, die aan de touwtjes trekt”, en dit was slechts weinig het geval. In de vierde acte was het weer beter, doch tot de inderdaad zeer groote hoogte van het eerste bedrijf, steeg zijn spel niet meer.

Een verrassing was het spel der dames, dat vaak een punt van zorg is geweest. De debuteerende dames ten Bosch, Leenmans en Van Lennep waren evenzoovele vondsten, terwijl Mej. Boldingh en Mej. Tuininga, van Inventaris reeds bekend, wederom uitmuntend voldeden.

Het meeste kon ons nog de ploeterij-dochter bekoren, wier spel in de hypnose-scene en vooral in de liefde-scene op de schrijfmachine nauwelijks eenige verbetering behoefde. Onmiddellijk na haar dient Mej. Leenmans vermeld, die als dienstbode werkelijk aanstekelijk was, van een blijde, stroomende levensvreugde. De schooljuffrouw was snibbig en kattig genoeg zonder veel charge, over het algemeen heel grappig. Aannemelijk en in het eerste bedrijf zelfs meer dan dat, was Mej. Boldingh, het eerste ook Mej. Tuininga, die soms te jeugdig, maar soms ook geloofwaardig oud was.

Mej. Dekker's capaciteiten als danseres bleken voor dit stuk goed te pas te komen, al kon, maar dit is geen verwijt aan de danseres, het begin (als begin) ons niet bekoren, de symboliek leek ons wat te ver gezocht, dan dat een oningewijde het verband met het volgende kon begrijpen.

Wat de heerenrollen betreft — wij doen om aan een al te droge opsomming te ontkomen, enkele grepen — Van Romondt uitstekend, vooral van gebaar; Banting grappig maar gechargeerd, Mohr goed van dictie doch door binnensmonds praten soms onverstaanbaar, Dubourq prachtig, de debutanten Telders en Brandts Buys, zij het onvolmaakt, veelbelovend, vooral de laatste.

Een speciale vermelding is ook noodzakelijk voor het décor, dat vooral in het derde en vierde bedrijf prachtig voldeed en voor

den heer Tom Michiels, die op vlotte wijze Debussy vertolkte, zij het zouden we haast zeggen — wij zijn niet deskundig — iets te weinig etherisch.

Over het geheel genomen was het, wij schreven het reeds, een goede opvoering van een goed stuk, zoodat het succes ten volle verdiend werd. Het D. S. T. G., dat tegenwoordig nog slechts over enkele spelers van kennelijk groote aanleg voor de edele tooneelkunst kan beschikken, heeft met deze opvoering bewezen, dat het ondanks dit feit in staat is zijn sinds een vijftal jaren terug goede traditie, hoog te houden. Het huidige Bestuur heeft getoond, tenvolle voor zijn taak berekend te zijn en verdient hiervoor niets dan lof, evenals allen die deze uitvoering hielpen slagen, in een tijd die gevaarlijk dicht de aanvang der examens benadert.

Na afloop mochten wij nog even een onderhoud hebben met den schrijver, den heer Evreinow, die zeer voldaan bleek over de opvoering. De verdeling van het décor in vijf vertrekken (in de Parijsche opvoering was dit niet zoo) had hem zeer voldaan. Daar onze kennis van 's heeren Evreinow's taal zich slechts tot het Wit-Russisch uitstrekte, moesten we tenslotte een ernstige reprimande over ons onverstaanbare dialect in ontvangst nemen. Na elkander nog eenmaal gespuwd te hebben, namen wij afscheid van dezen grooten Rus, om het Bestuur te gaan complimenteeren.

A. F. d. B.

UITVOERING VAN DE STUDENTEN CAROUSSEL VEREENIGING TE DELFT.

Het is een sympathieke gewoonte van onze paardenvereniging om jaarlijks voor een beperkte kring van belangstellenden een demonstratie te geven van de ontwikkeling van haar intern bedrijf.

Toen de president ons vóór het begin van de voorstelling er op voorbereidde dat de prestaties na de lustrumuitvoering van verleden jaar wellicht een weinig tegen zouden vallen, wisten wij, dat het hier slechts de bescheidenheid, die steeds wel haast het grootste sieraad van de vereeniging is geweest, was, die hem deze woorden deed spreken.

En toen even daarna ons de nieuwste modellen paarden door het bestuur zelve werden gedemonstreerd, bleken wij gelijk te hebben gehad.

Zoowel wat afwerking en kleur als soepele gang van de fiere dieren betreft konden wij sedert vorig jaar belangrijke vorderingen bespeuren. Het accelereeren, de overgang van den stap in draf en galop, bleek opmerkelijk snel en gemakkelijk te controleeren door het bedieningsorganisme. Hoe zeer deze modellen bij het publiek in den smaak vielen bleek wel uit het welgemeend en hartelijk applaus na afloop en velen spitsten zich reeds op de gratis proefritten, die door het bestuur na afloop der voorstelling in het vooruitzicht werden gesteld.

In het volgend nummer, de mixed-flèche bleek ook, hoe uitstekend deze dieren in het moderne verkeer voldoen. Zelfs onder het meest irriterend geschreeuw en de verwarrendste verkeersagentgebaren wisten deze paarden met feillooze zekerheid hun weg te vinden.

Een aardig staaltje van de mogelijkheden in de praktijk werd ons nog getoond in een geënceneerde bestorming van de Muidertol in het springnummer na de pauze. Na deze prestaties zouden wij dan ook met aan het zekere grenzende waarschijnlijkheid durven voorspellen dat deze modellen hun weg in de paardenwereld wel zullen vinden.

Na deze technische demonstraties vergastte het bestuur ons nog op enkele bizondere nummers. In de eerste plaats moet hiervan wel genoemd worden dat van het dressuurpaard Sabolanda, gereden door den president van de Vereeniging. De president was gekleed in zwarte rok met hoogen hoed, gefineerd met witte das en vest, wat met de bruin met witte bles een aardig geheel vormde. Speciaal moet hier ook de muziek gememoreerd worden, die met de vaak grillige passen van het dier fraai in de maat wist te blijven spelen.

Herinneren wij nog even aan de aardige gedachte van het bestuur ook de leden van haar vereeniging een nummer te laten rijden, gekleed in der schilderachtige dracht der Centraal Mexicanen van het Popokatepeppel hoogland en der Zuid Spanjaarden van de Sierra-Nevada hellingen, de eerste in 't rood met gouden tressen en grijze plus fours, de laatsten in 't zwart met goud en groene kniebroek, beiden met zwarte hoed en knorrenboord. Het fraai ontworpen en boeiend lijnenspel der steeds weer wisselende figuren rechtvaardigde het hartelijk applaus ten volle.

In de stoelendans, die als laatste nummer deze aardige avond besloot, wist het bestuur der Sociëteit Phoenix zooals van haar te verwachten was, in haar geheel boven te blijven, een grappige prestatie.

Bezien wij aldus den avond in haar geheel, dan geven de verrichtingen der paarden zeker recht tot tevredenheid.

Wel moge soms de hoefslag nog wat zwaar zijn geweest, de pootzetting een enkele maal wat onzeker, de evenwichtsverdeling der dieren bij galop en draf verdient zeker groote bewondering. Een enkele maal slechts liet de kophouding iets te wenschen over, meesttijds was zij perfect te noemen.

De fraaie kransen, die hun voor hun kranige prestaties na afloop werden aangeboden waren dan ook ten volle verdiend. Hopen wij slechts, dat de nobele dieren op den ingeslagen weg zullen voortgaan hun stijl nog te verbeteren dan, wij twijfelen er niet aan, zal hun uitvoering een volgend maal het volmaakte benaderen.

A. v. A.

(Nadruk verboden.)

VOORDRACHT DOOR DEN HEER H. W. A. DETERDING VOOR HET D. S. D. G. VRIJE STUDIE.

Onze verslaggever meldt ons:

Voor een stampvolle zaal, waar wij tal van autoriteiten aanwezig vonden, hield de bekende petroleumkoning een voordracht. Wij merkten o. a. op vele hoogleeraren, vele industrieelen (er waren er zelfs uit Groningen voor overgekomen), een groot aantal belangrijke Delftsche ingezetenen en eenige honderden studenten.

Het geroezemoes van stemmen gaf de spanning van de menigte, kennis te maken met de belangrijke ideeën van dezen grooten man, duidelijk weer. Toen de heer Deterding, omstuwd door een aantal officieele personen, de zaal binnen trad, was het oogenblikkelijk doodstil. De voorzitter opende met een kort woord, om dan het woord te geven aan den heer Deterding, die gemeld had eenige uren te zullen spreken.

De even boeiende als geestige voordracht (die bovendien geheel uit het hoofd werd gezegd) is dusdanig in onze herinnering gegrift, dat wij hem schier woordelijk weer kunnen geven.

Spreker begon mede te deelen, de vorige maal voor het Kennemer Lyceum te hebben gesproken, wel een heel ander milieu (gelach). Spr. had gehoord, dat Delft rood was, dit is spr. zelf ook, doch Leiden mag het nimmer zijn. Immers rood is de kleur van bloed en bloed is leven en dit moeten wij hebben. (Instemming). Spr. wil niet over politiek praten, doch is overtuigd democraat. In Delft mag men nimmer zijn persoonlijkheid verliezen. Spr. zelve is zoo groot geworden, niet door het lot, doch door zichzelf.

De heer Deterding roemt een tooneelstuk van Barry, volgens spr. één der grootste schrijvers van dezen tijd, dat hoewel een tooneelstuk, toch zeer goed te lezen is. Dit tooneelstuk Daer Brutus (de rest ging voor ons verloren) is spr. uit het hart gegrepen. Spr. haalt een blauw kaartje uit zijn vestzak en leest een citaat voor. Studenten en andere personen moeten waken voor valsche schaamte. Spr. verhaalt van zijn tijd in Batavia (spr. was toen 22 jaar oud) waar hem op de sociëteit een drink werd aangeboden. Spr. weigerde dien en wilde water, niet omdat hij geheelonthouder was, maar omdat hij niet genoeg geld verdiende, om deze drink later terug te geven. In het begin vond men hem toen een saaien Piet, maar later zeide men „dat is toch wel een allemachtig aardige kerel”. (Bewijzen van instemming).

Ik ben 63 jaar, aldus spr. Men zou zich af kunnen vragen, waarom spr. nog niet afgetreden is, doch spr. durfde de verantwoordelijkheid niet van zich afnemen.

Spr. had in Engeland een geleerde van naam gesproken. In Delft maakt men de beste ingenieurs verzekerde spr., niet om op te snijden, doch dit is zoo. Spr. had zelf geen titel, en men zou zich af kunnen vragen, of het hoofd van een groote onderneming niet technisch geschoold moet zijn, doch dit probleem wist spr. op te lossen: hij moest als directeur der Koninklijke de technische krachten organisatorisch op de beste wijze benutten.

Spr. had iemand gekend, die voor ingenieur, voor meester in de rechten, en voor doctor in de medicijnen wilde studeeren. Dit acht spr. niet juist, omdat deze man nooit op een enkel gebied zou uitblinken. Spr. citeert Lord Cecil, doch is het niet met deze eens. Lord Cecil achtte n.l. opvoeding overbodig, spr. niet. Spr. vergeleek dit met een goed diner, iemand met een slechte spijsvertering kon geen goed diner verdragen, iemand met een slecht verstand geen goede opvoeding.

Hiermede was spreker aan het einde van deze uiterst interessante voordracht, die twaalf volle minuten duurde. Een warm applaus vertolkte de gevoelens der voldane menigte.

DUINSTRAAT 6-8
TELEFOON 50016
RIJ-ONDERRICHT
HANDEL IN LUXE PAARDEN
PENSIONSTALLING

Drukkerij MEINEMA
STAAT STEEDS
VOOR U GEREED

JU JITSU

voor Straatgevecht

TOEPOEL

leert

oud-amateur Kampioen van Nederland,
eenige leeraar met diploma N. B. B.

Den Haag John Camphuysstraat 165/7
Telefoon 72252 - Vraag prijskaart

PIET OSENDARP
CHOORSTRAAT 20
TELEFOON 653

Speciaal adres voor
LUNCHTONG
KOOKTONG
FILETS VAN TONG
TARBOT
KABELJAUW
SCHOL EN
SCHELVISCH

Groote sorteering in
Fransche- en Noorsche
HORS D'OEUVRE
ARTIKELEN

Beleefd aanbevelend.

Garage de Phoenix.
CLUBGARAGE
D.S.M.
NAAST DE SOCIETEIT

Vertegenwoordiger

Harley Davidson
Motorrijwielen
Uit voorraad leverbaar.

AANBEVELEND

W. ROUKEMA,
PHOENIXSTR. 28 - TEL. 372

Ongetwijfeld koopt U het beste bij

W. G. v. D. HAM

Oosteinde 165 - Tel. 885

Fred. Hendrikstraat 9 - Oude Delft 111, Tel. 157

Wij leveren U het beste van het
beste tegen concurrerende prijzen.

Groote omzet — Garandeerd steeds verse waar.
Speciaal adres voor Anton Hunink's Geldersche
Rookworst à 75 ct. p. pond.

De fijnste Melange met 15 % natuurboter slechts
65 ct. per pond.

Depot Hero Conserven — Verkade's Artikelen.

Wijnen van Kempinsky & Co. - Vleesch- en vischconserven.

Bestellingen worden aan huis bezorgd.

LEDERWAREN
REISARTIKELEN
SPORTARTIKELEN

JAN
MALTHA

OUDE
LANGENDIJK 22
TELEFOON 674

REPARATIE
INRICHTING
FABRIEK VAN
LEDERWAREN

Bezoekt allen
het Paleis
„RONDEEL“
HOOGSTRAAT 290 a
ROTTERDAM

Café Restaurant met
vergunning en muziek
Prima Consumptie en
eetwaren

2 Prima Biljards
2e Klas prijzen

N. J. LINGMONT

COENDERSTRAAT 49

WITTE

CORPS
FOTOGRAAF

TELEFOON 240

Wat verhoogt de
gezelligheid aan
koffietafel of
lunch

?

Bel op 1168

Model Rund- Kalfs- en
Varkensslagerij

G. F. A. ROMEYN
Rotterd. weg 6

SPECIALITEIT IN
FIJNE VLEESCHWAREN

ARTISTIEKE
BLOEMBINDERIJ

„FLORAL ART“

FIRMA
GEBR. VANDER VALK

HOUTTUINEN 18-24a - DELFT
TELEF. 980 - POSTGIRO 121830

„HERMETA“
NIEUWSTRAAT 7

IN

Fijne Dameskousen
Elegante Heerensokken
Moderne Slobkousen
Prima Handschoenen
Fijne Dames-
Ondergoederen

A. G. VEER-VERSTEEG

ALLES

wat U
noodig hebt
om Uw kamers

GEZELLIG

te maken, vindt U
in ruime sor-
teering bij

J. A. C. van LOON

Vrouwjutteland 5-7-9

TELEFOON 657

Hofleverancier

Stoombleekkerij en
Chemische Wasscherij

„Ozon“, Voorburg

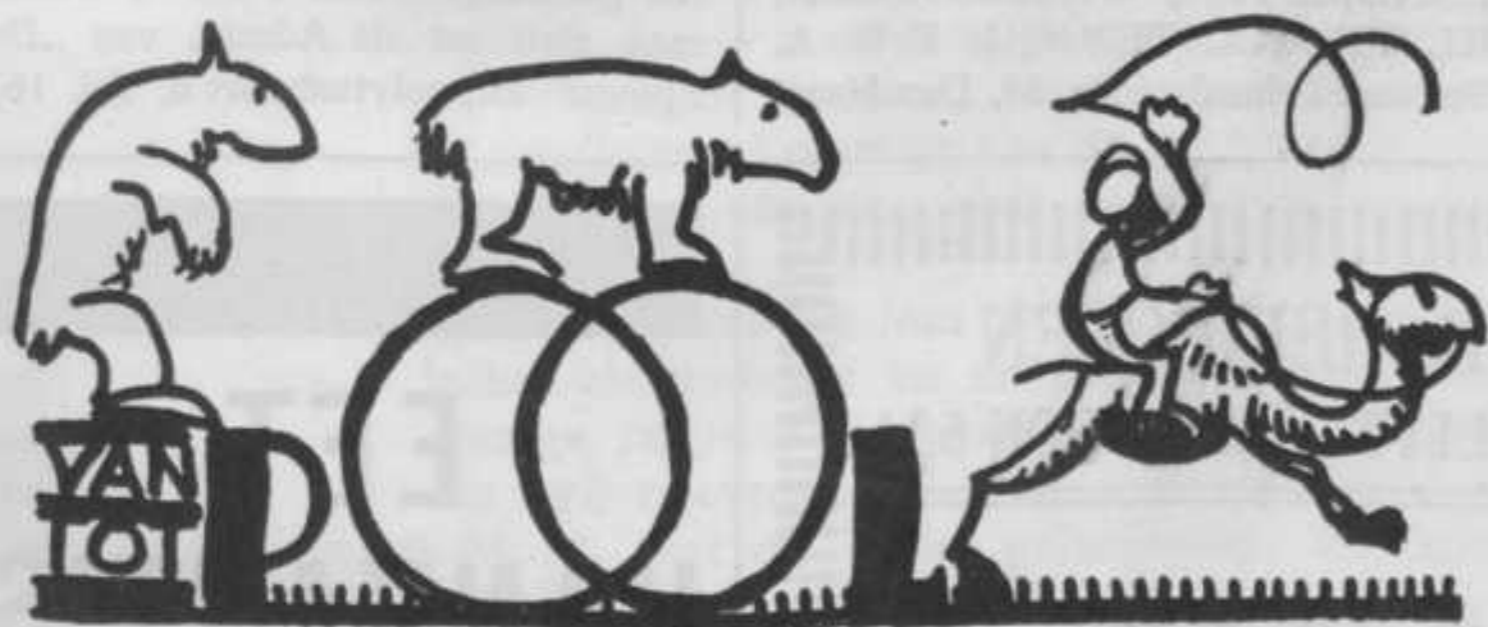
Telegram-Adres: Ozon-Voorburg
Telefoon Int. 19-20

Wasscherij van alle
soorten Goederen.

SPECIALE AFDEELING
Fijngoed - Strijkerij

Volledig tarief op aanvraag
verkrijgbaar.

Drukkerij
W.D.M. MEINEMA
HIPPOLYTUSBUURT 6
DELFT

HOOFDSTUK III.

Het Gevecht aan den Boschrand.

Zacht wuifde het lange prairiegras onder de koele nachtwind, die geuren en geluiden meebracht uit het verre oerwoud.

Bisontail was ontwaakt en speurde met scherpe oogen in de duisternis, als trachtte hij haar te doorboren.

Een laag wolkendek hing loodzwaar op de bruingeblakerde steppen, en scheen alle geluid te dempen en te vervormen tot een eentonig geruisch.

Zoo leek het tenminste voor den argeloozen luisteraar, dillettant in het beoordeelen en analyseeren van de vele rimboegeluiden.

De scherpzinnige Bisontail echter had weldra vreemde elementen

in het eentonig geruisch ontdekt. Hij sloot een van zijn ooren hermetisch af en bepaalde met zijn andere zodoende de richting van het afwijkend geluidencomplex.

Door hierna plotseling met beide ooren te luisteren, schatte hij den afstand, en hij localiseerde tenslotte de storende haard volkomen door zijn eene oor op den grond te leggen, waardoor hij kon bepalen of het geluid langs den bodem voortgeplant werd of vanuit de boomen tot hem kwam.

Een minder geoefend woudlooper zou nu waarschijnlijk opgesprongen zijn om de plaats des onheils te verkennen.

Onze Bisontail echter bleef uiterlijk geheel in denzelfden argeloos rustigen stand liggen, zoodat hij zelfs niet het vermoeden deed ontstaan, dat hij iets vreemds in zijn omgeving had opgemerkt.

Hij stelde oor en neus buiten werking en concentreerde al zijn energie in zijn oogen, die hierdoor een vreemde phosphoriseerende gloed kregen.

Als geoefend jager was Bisontail in staat zelfs in geheel lichtlooze nachten, dieren en menschen te herkennen aan de glans, die van hun oogen uitging.

Zijn door denken nog weinig afgestompte, dus vrijwel nooit falende intuïtie, had hem reeds lang gezegd, dat Indianen in de buurt waren.

Hij had ze om zich heen gevoeld en spoedig daarop ook herkend aan hun lichtende oogen.

Zijn eerste reactie op dit feit was een onschuldig spelletje met grassprietjes en bladeren, die in de buurt lagen. Hij frommelde

ze ineen, kietelde zijn wang ermee en wreef ze langs zijn automatisch repetiteergeweer, dat naast hem lag.

Tevens trok hij zijn eene been wat op, kennelijk met het doel er een steentje mee weg te schoppen.

Vanaf dit moment verliepen zijn verdere bewegingen in luttele seconden.

Bliksemsnel had hij zijn geweer gegrepen en langs zijn opgetrokken been gelegd, en reeds ratelden de schoten als vanuit een machinegeweer door de lucht.

Een enkele kreet weerklonk en zes Indianen stortten ontzield ter aarde.

Het was het beroemde knieschot geweest, het moeilijkste van het Wilde Westen, dat Bisontail tot in de perfectie kende, en dat dan ook in zijn hand, zijn vernielende uitwerking nog nooit had gemist.

De zevoudige doodskreet echode nog na tegen de rotswanden, toen een woest niets menselijks meer hebbend krijgsgehuil weerklonk.

Het was opeens een waanzinnig gesprong en gewirwar van half naakte rood en geel besmeerde lijven, waarin men wild zwaaiende tomahawks en speren herkende.

Bisontail en zijn makker stonden rug aan rug in het midden van deze woeste horde, en hunne vuurmonden zaaiden dood en verderf in de zich snel dunnende vijandelijke gelederen.

De overmacht bleek echter te groot, de resterende Indianen drongen met Pumamoed op, en omsingelden in steeds kleinere kring onze dappere woudloopers.

Op dit oogenblik gebeurde er iets wonderlijks.

Bisontail had spoedig begrepen, dat voortgang van den strijd op deze manier hopeloos was en een blik van verstandhouding met zijn vriend deed de rest.

Voor een der Indianen erop verdacht was, had hij Grizzlyfoot bij de schouders gegrepen en nu slingerde hij hem, als een tomahawk de lucht in.

Een licht gekraak in de takken bewees, dat de list gelukt was, en onder bescherming van het nachtelijk duister ontsnapte Grizzlyfoot aan deze hachelijke situatie glijdend en klimmend, van tak tot tak en boom tot boom.

Onder een geloei van teleurstelling stortte de huilende horde zich daarna op Bisontail, die zich rustig overgaf.

Hij werd volgens de uiterst pijnlijke ringmethode vastgebonden, die bestond in het tegenelkaar binden van pols en voetzolen, waardoor het lichaam in een geheel verwrongen stand kwam. Men hing den aldus gebonden man daarna aan een stok en droeg hem zoo naar het indianenkamp, waarbij men trachtte hem reeds zooveel mogelijk te pijnigen door hem langs takken en rotspunten te schuren.

Bisontail volhardde tijdens dit martelend transport in een hooghartig zwijgen, slechts een enkele keer onderbroken door een serie scheldwoorden en verwenschingen, die zelfs den oudsten Indiaan uit den troep deed verbleeken.

Nog in den nacht bereikte men de pueblo, waar Bisontail op den mesthoop werd gelegd, waar het walgelijk stonk en krioelde van maden, kakkerlakken en ander ongedierte.

(Wordt vervolgd).
BLS.

IGNAZ PADEREWSKY.

Wanneer een grijsaard ons een les wil leeren, terwijl hij zijn betoog inkleedt met voorbeelden uit zijn tijd, dan kloppen wij hem op den schouder en knikken bevestigend. Tegenspraak zou nutteloos zijn, het zou uitloopen op een niet-begrijpen. Zoo moet onze houding ten opzichte van Paderewsky bepaald worden door een besef van afstanden. Allereerst dienen wij over „ruimte-inzicht" te beschikken. Wij zien dan Paderewsky uit nevelende verten tot ons komen, onder het grijzende hoofdhaar, borende

oogen, luchtige tred, getooid met lauweren en omhuld door aanlegenden grenzende anecdoten, die hem een geheimzinnig, ja mythisch voorkomen geven. Met luid gejuich wordt hij ontvangen. bloemen, overal bloemen, waar hij gaat . . . Dan speelt hij . . .

Wij luisteren, drie uur lang. Dan verdwijnt hij met een laatst sprongetje, een uitbundig klappende en joelende menigte achter zich latend in de zaal . . .

Wij moeten Paderewsky aanvaarden.

Met recht kunnen wij zeggen, dat zijn kunst niet van dezen tijd is, maar van een periode die achter ons ligt, toen mannen als Liszt en Wagner de muziekwereld beheerschten. Maar dit aanvaarden houdt niet in zich een zwijgend staan tegenover Paderewsky. Gelukkig maar, want zwijgen wanneer men zich ergert is moeilijk. Paderewsky dan is dol op arpeggio's. Zijn gevoel dwingt hem blijkbaar de noten iets achter elkaar aan te slaan. Voortdurend komt de melodie achter de begeleiding aangehuppeld. Deze wansmaak is niet alleen een overwonnen standpunt in de muziek, maar tevens spruit zij voort uit een uiterst burgerlijke mentaliteit. Wanneer in 't huis naast mij pianogespeeld wordt, en ze willen het daar eens mooi doen, zoo met echt veel gevoel, nou, dan krijg je zoo ongeveer te hooren, hetgeen Paderewsky ons voorzette. Wanneer door deze wijze van voordracht een impromptu van Schubert voor Uw ooren mishandeld en mismaakt wordt tot een slijmerig romantisch droomerijtje, waarbij de valsche overgevoeligheid uitdruipt als het water uit een te natte dwijl, dan groeit ter zelfder tijd een inwendig verzet tegen dezen kunstenaar, dan hindert het bevooroordeelde, juichende publiek. En deze ergernis wordt niet weggenomen al speelt Paderewsky nog zoo brilliant en fabelachtig snel een Rhapsodie Hongroise van Liszt, al slaat hij op de arme toetsen, dat het galmt in Uw ooren, alsof heel die groote zaal gevuld moet worden met klanken, die den lof vertolken van het „wonder". Zinlooze ritardando's om het publiek te verbazen en te suggereeren een eigen diepe opvatting, een week-kwijlend smachten in melodieën, waar hij door al zijn romantisch gevoel niet meer uit dreigt te komen: een ballade van Chopin, door een overdreven rubato uit zijn verband gerukt . . .

Nogmaals: wij moeten Paderewsky aanvaarden als verschijnsel. En als historisch verschijnsel, plotseling te midden van onze heden-daagsche opvattingen, heeft zijn optreden inderdaad wel waarde. Waardeeren, dus meevoelen en meebelevens, kunnen wij echter niet.

REPETITOREN

ELECTROTECHNIEK voor E, C, W & S bij Ir. W. de Boer, Juliana-laan 8, Delft.

NATUURKUNDE EN THERMODYNAMICA bij Dr. W. Mander-sloot, Gevers Deynootweg 135, Scheveningen.

TOEGEPASTE MECHANICA voor E. W. S. en M. bij Ir. J. J. Koch, ass. T. H. Hugo de Grootstraat 79, Tel. 330, Delft.

THEORETISCHE MECHANICA, KINEMATICA EN TOEGEPASTE MECHANICA bij Ir. R. J. Legger, ass. T.H. Toegep. Mech., Rotterdamse weg 9, Delft.

LANDMETEN, WATERPASSEN, KL. VIERKANTEN bij Ir. E. W. A. Staring, Primulastraat 34, Den Haag.

STAATSRECHT EN ADMINISTRATIEFRECHT bij Mr. H. P. Bennewitz, Binnenwatersloot 35, Tel. 1189, Delft.

WISKUNDE, NATUURKUNDE, MECHANICA, KL. VIERKANTEN bij Dr. Ir. E. H. M. Beekman, Maarten Trompstraat 25.

WISKUNDE, ook BESCHRIJVENDE MEETKUNDE bij A. Th. Sedee, Leeraar R. K. Gymnasium, Waalsdorperweg 37, den Haag.

WISKUNDE, ook BESCHRIJVENDE MEETKUNDE bij Ir. W. J. Vollewens, c.i., (oud-assistent T. H.) Alexanderlaan 5 te Rijswijk (Z.-H.).

Voor deelname aan deze rubriek (25 plaatsingen voor f 25.—) wende men zich tot de Admin. van „De Spiegel" Hippolytusbuurt 6, Tel. 160

H.H. Studenten eischt

op Uw waschtabel een stukje

Lilienmilch-Seife

de beste zeep ter verpleging der huid

Prijs per stuk f 0.25
Doos à 3 stuks f 0.70

Bonds-Drogisterij

N. VISSER
ASS. APOTHEKER

Breestraat 53 - Delft

BOEKHANDEL J. D. HEINECKEN HIPPOLYTUSBUURT 4 - DELFT - TELEFOON 634

Gaarne belast ik mij met de levering van:

STUDIEBOEKEN TECHNISCHE TIJDSCHRIFTEN

Komt en ziet de groote voorraad boeken op alle gebied en de fraaie sortering POSTPAPIER EN CARTES DE CORRESPONDANCE. Vlugge en accurate bediening. Uitgebreide Leesbibliotheek.

EET
HANHART'S
BROOD
met goud
bekroond